

Міністерство освіти і науки України
Національний університет «Чернігівська політехніка»
Навчально-науковий інститут права і соціальних
технологій

Кафедра кримінального права та правосуддя

СИЛАБУС
Призначення покарань

ЗАТВЕРДЖУЮ

Заст. завідувача кафедри

Сенченко Н.М.
(підпис) (прізвище та ініціали)

«24» червня 2024р.

Розробник: Коломієць Н.В., завідувач кафедри, д.ю.н, професор

(прізвище та ініціали, посада, науковий ступінь і вчене звання)

Силабус навчальної дисципліни обговорено на засіданні кафедри кримінального права та правосуддя

Протокол від «24» червня 2024 р. № 10

Узгоджено з гарантом освітньої програми: Коломієць Н.В.

1. Загальна інформація про дисципліну.

Тип дисципліни	Вибіркова. (ВК 7)
Мова викладання	українська.
Рік навчання та семестр	III рік/V семестр. ОП «Кримінальна юстиція (Суд. Прокуратура. Адвокатура.)» першого (бакалаврського) рівня вищої освіти.
Викладач (-і)	Коломієць Н.В., д.ю.н, професор.
Профайл викладача (-ів)	https://nnip.stu.cn.ua/uk/news/item/1055-naukovo-pedagogichniy-sklad-kafedri.html
Контакти викладача	n.kolomiyets@stu.cn.ua

1. Анотація курсу. Навчальна дисципліна «Призначення покарань» є вибірковою навчальною дисципліною для здобувачів ОП «Кримінальна юстиція (Суд. Прокуратура. Адвокатура.)» першого (бакалаврського) рівня вищої освіти і є однією з найважливіших дисциплін кримінально-правового циклу, що викладаються у закладах вищої освіти для здобувачів вищої освіти, які навчаються за спеціальність 081 «Право». Даний освітній компонент спрямований на формування у студентів знань політики держави в галузі призначення кримінальних покарань.

2. Мета та цілі курсу. Метою викладання навчальної дисципліни «Призначення покарання» є ознайомлення здобувачів вищої освіти з основними положеннями інституту кримінального права – інститутом покарання, а також з видами покарань та особливостей призначення різних видів кримінальних покарань.

Даний освітній компонент забезпечує формування наступних компетентностей:

ЗКЗ. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.

СК 7. Здатність застосовувати норми та інститути права, щонайменше з таких галузей, як: конституційне право, адміністративне право і адміністративне процесуальне право, цивільне і цивільне процесуальне право, трудове право, кримінальне і кримінальне процесуальне право.

СК 12. Здатність аналізувати правові проблеми та обґрунтовувати правові позиції.

3. Результати навчання. Під час вивчення дисципліни здобувач вищої освіти має досягти наступних результатів навчання (РН), передбачених освітньою програмою:

- знати та розуміти особливості реалізації та застосування норм матеріального і процесуального права (РН 13);

- пояснювати природу та зміст основних правових явищ і процесів (РН19);

- виокремлювати і аналізувати юридично значущі факти і робити обґрунтовані правові висновки (РН 20).

4. Пререквізити. Передумови для вивчення дисципліни є вивчення наступних навчальних дисциплін: Теорія держави і права, Конституційне право, Кримінальне право тощо.

5. Обсяг курсу. Зазначте загальну кількість кредитів, кількість занять та годин самостійної роботи.

Вид заняття	Загальна кількість годин
Лекції	16 години
Семінарські заняття	14 годин
Самостійна робота	60 годин
Всього кредитів	3

Форма проведення занять – лекційні, семінарські заняття, самостійна робота з використанням системи дистанційного навчання Moodle, літератури, відеоматеріалів, інтернет-ресурсів.

6. Тематика курсу.

Тематика лекційних занять
<p>Тема 1. Поняття, мета та ознаки покарання</p> <p>Політика держави у боротьбі зі злочинністю. Поняття покарання. Ознаки покарання. Покарання як захід державного примусу. Оцінка покарання як кінцевого юридичного наслідку кримінального правопорушення. Публічний характер кримінального покарання. Кара - властивість будь-якого кримінального покарання. Покарання як негативна оцінка злочину та особи яка його вчинила, з погляду кримінального закону і моральності. Особистий характер покарання. Судимість як ознака кримінального покарання, що відрізняє його від інших засобів державного примусу.</p> <p>Мета покарання. Абсолютні теорії покарання (теорії відплати). Відносні теорії покарання (теорії досягнення корисних цілей). Теорія залякування. Теорія психологічного</p>

примушування. Теорія спеціального запобігання. Теорія виправлення. Змішані теорії покарань. Кара як мета покарання. Виправлення як мета покарання. Спеціальне та загальне запобігання, як цілі покарання.

Тема 2. Види кримінальних покарань

Система покарань. Ознаки системи покарань. Покарання встановлюється тільки законом України. Система покарань представлена у вигляді їх переліку, є обов'язкова для суду. Значення класифікації покарань. Основні покарання. Додаткові покарання. Покарання, що можуть призначатися і як основні, і як додаткові («змішані» види покарань)

Тема 3. Загальні засади призначення покарання

Поняття, ознаки та значення загальних засад призначення покарання та проблема їх законодавчого закріплення у чинному КК України.

Загальні засади призначення покарання та принципи призначення покарання, їх співвідношення між собою. Вплив принципів призначення покарання на формування, закріплення у кримінальному законі та застосування загальних засад призначення покарання.

Загальні засади призначення покарання за кримінальним законодавством України.

Призначення покарання у межах санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини Кримінального кодексу, що передбачає відповідальність за вчинене кримінальне правопорушення. Призначення покарання відповідно до положень Загальної частини Кримінального кодексу. Проблема визначення переліку положень Загальної частини Кримінального кодексу, які повинні враховуватися судом при призначенні покарання, в теорії кримінального права. Помилки, які мають місце у судовій практиці, щодо урахування судом при призначенні покарання положень Загальної частини КК України.

Призначення покарання з урахуванням ступеня тяжкості вчиненого кримінального правопорушення.

Тема 4. Особливості призначення основних покарань та проблеми їх застосування у судовій практиці

Громадські роботи. Умови і порядок призначення цього покарання. Обставини, які виключають застосування цього виду покарання.

Виправні роботи. Умови і порядок призначення цього покарання. Обставини, які виключають застосування цього виду покарання.

Службові обмеження для військовослужбовців. Умови і порядок призначення цього покарання. Обставини, які виключають застосування цього виду покарання.

Особливості призначення покарання у виду пробаційного нагляду. Обставини, які виключають застосування цього виду покарання.

Обмеження волі. Умови і порядок призначення цього покарання. Обставини, які виключають застосування цього виду покарання.

Тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців. Умови і порядок призначення цього покарання.

Особливості призначення позбавлення волі на певний строк та довічного позбавлення волі.

Тема 5. Особливості призначення додаткових покарань та проблеми їх застосування у судовій практиці

Особливості призначення позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.

Місце конфіскації майна в системі покарань та особливості призначення цього покарання. Помилки призначення конфіскації майна у судовій практиці.

Особливості призначення покарань, що можуть застосовуватися і як основні, і як додаткові та проблеми їх застосування у судовій практиці.

Штраф. Особливості призначення штрафу та проблеми його застосування у судовій практиці.

Особливості призначення позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

Тема 6. Характеристика обставин, які пом'якшують покарання

Обставини, що пом'якшують покарання. З'явлення із зізнанням, щире каяття або активне сприяння розкриттю кримінального правопорушення;

Добровільне відшкодування завданого збитку або усунення заподіяної шкоди;

Надання медичної або іншої допомоги потерпілому безпосередньо після вчинення кримінального правопорушення;

Вчинення кримінального правопорушення неповнолітнім;

Вчинення кримінального правопорушення жінкою в стані вагітності;

Вчинення кримінального правопорушення внаслідок збігу тяжких особистих, сімейних чи інших обставин;

Вчинення кримінального правопорушення під впливом погрози, примусу або через матеріальну, службову чи іншу залежність;

Вчинення кримінального правопорушення під впливом сильного душевного хвилювання, викликаного жорстоким поведінням, або таким, що принижує честь і гідність особи, а також за наявності системного характеру такого поведіння з боку потерпілого;

Вчинення кримінального правопорушення з перевищенням меж крайньої необхідності;

Виконання спеціального завдання з попередження чи розкриття злочинної діяльності організованої групи чи злочинної організації, поєднане з вчиненням кримінального правопорушення у випадках, передбачених КК України.

Тема 7. Характеристика обставин, які обтяжують покарання

Обставини, які обтяжують покарання.

Вчинення злочину особою повторно та рецидив злочинів.

Вчинення кримінального правопорушення групою осіб за попередньою змовою.

Вчинення кримінального правопорушення на ґрунті расової, національної, релігійної ворожнечі чи розбрату або на ґрунті статевої приналежності.

Вчинення кримінального правопорушення у зв'язку з виконанням потерпілим службового або громадського обов'язку.

Тяжкі наслідки, завдані злочином.

Вчинення кримінального правопорушення щодо особи похилого віку, особи з інвалідністю або особи, яка перебуває в безпорадному стані, або особи, яка страждає на психічний розлад, зокрема на недоумство, має вади розумового розвитку, а також вчинення злочину щодо малолітньої дитини або у присутності дитини.

Вчинення кримінального правопорушення щодо подружжя чи колишнього подружжя або іншої особи, з якою винний перебуває (перебував) у сімейних або близьких відносинах;

Вчинення кримінального правопорушення щодо жінки, яка завідомо для винного перебувала у стані вагітності;

Вчинення кримінального правопорушення щодо особи, яка перебуває в матеріальній, службовій чи іншій залежності від винного;

Вчинення кримінального правопорушення з використанням малолітнього або особи, що страждає психічним захворюванням чи недоумством;

Вчинення злочину з особливою жорстокістю;

Вчинення злочину з використанням умов воєнного або надзвичайного стану, інших надзвичайних подій;

Вчинення злочину загальнонебезпечним способом;

Вчинення кримінального правопорушення особою, що перебуває у стані алкогольного сп'яніння або у стані, викликаному вживанням наркотичних або інших одурманюючих засобів.

Тема 8. Призначення покарання за сукупністю кримінальних правопорушень

Поняття та види сукупності кримінальних правопорушень. Відмежування сукупності кримінальних правопорушень від конкуренції кримінально - правових норм. Відмежування ідеальної сукупності кримінальних правопорушень від складного одиничного кримінального правопорушення..

Порядок і межі призначення покарання за сукупністю кримінальних правопорушень.. Призначення покарання за окремі кримінальні правопорушення, що

утворюють сукупність.

Правила визначення остаточного покарання за сукупністю кримінальних правопорушень. Визначення остаточного покарання за сукупністю кримінальних правопорушень шляхом поглинання менш суворого покарання більш суворим та недоліки застосування цього правила у судовій практиці. Визначення остаточного покарання за сукупністю кримінальних правопорушень шляхом повного чи часткового складання призначених покарань. Межі остаточної міри покарання за сукупністю кримінальних правопорушень.

Тема 9. Призначення покарання за сукупністю вироків

Поняття сукупності вироків. Відмінність сукупності вироків від сукупності кримінальних правопорушень.

Порядок та межі призначення покарання за сукупністю вироків. Правила визначення остаточного покарання за сукупністю вироків. Приєднання до покарання, призначеного за новим вироком, невідбутої частини покарання за попереднім вироком. Вимоги з урахуванням яких здійснюється складання покарань за правилами ст. 71 КК України. Визначення (обчислення) невідбутої частини покарання, призначеного за попереднім вироком. Проблеми, що виникають у судовій практиці, щодо визначення (обчислення) невідбутої частини покарання, призначеного за попереднім вироком. Випадки визначення остаточного покарання за сукупністю вироків шляхом поглинання не відбутої частини покарання за попереднім вироком або покарання, призначеного за новим вироком.

Межі остаточного покарання за сукупністю вироків. Вимоги з урахуванням яких суд визначає розмір остаточного покарання за сукупністю вироків.

Правила складання покарань та зарахування строку попереднього ув'язнення при складанні покарань за сукупністю вироків.

Особливий порядок визначення остаточного покарання за сукупністю вироків, коли призначені за окремі злочини різні види покарань не можуть бути складені.

Особливості призначення додаткових покарань за сукупністю вироків.

Особливості призначення окремих видів покарань за сукупністю вироків.

Порядок призначення покарання у випадку, коли засуджений після постановлення вироку, але до повного відбуття покарання вчинив два або більше злочинів.

Типові помилки, що мають місце в судовій практиці, при призначенні покарання за сукупністю вироків.

Тема 10. Призначення покарання за незакінчене кримінальне правопорушення та за кримінальне правопорушення, вчинене у співучасті

Правило обчислення строку або розміру покарання за вчинення готування до кримінального правопорушення та проблеми, які виникають у судовій практиці щодо його встановлення.

Правило обчислення строку або розміру покарання за вчинення замаху на кримінальне правопорушення та проблеми, які виникають у судовій практиці щодо його встановлення.

Врахування при призначенні покарання за кримінальне правопорушення, вчинене у співучасті, характеру та ступеня участі кожного із співучасників у вчиненні кримінального правопорушення. Типові помилки, що мають місце, у судовій практиці призначення покарання за кримінальне правопорушення, вчинений у співучасті.

Тема 11. Призначення більш м'якого покарання, ніж передбаченого законом

Поняття та правова природа призначення більш м'якого покарання, ніж передбачено законом. Співвідношення між загальними засадами призначення покарання та призначенням більш м'якого покарання, ніж передбачено законом. Підстави призначення більш м'якого покарання, ніж передбачено законом, та проблеми встановлення їх у судовій практиці.

Призначення покарання, нижче від найнижчої межі, встановленої в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини Кримінального кодексу.

Тема 12. Поняття та завдання ювенальної педології

Поняття ювенальної пеналогії, предмет, структура, принципи, функції. Особливості розвитку теорії про покарання неповнолітніх у зарубіжних країнах.

Сутність та закономірності розвитку інституту покарання неповнолітніх. Оптимізація кримінально-правових засобів впливу на неповнолітніх. Мета покарання неповнолітніх. Завдання ювенальної пеналогії.

Тема 13. Принципи та функції ювенальної пеналогії

Принципи ювенальної пеналогії. Принцип гласності. Принцип безперервності вдосконалення. Принцип наступності. Принцип новизни. Принцип взаємозалежності з науками кримінально-правового циклу. Принцип об'єктивності. Принцип обґрунтованості. Принцип системності.

Функції ювенальної пеналогії. Види функцій. Загальні функції. Спеціальні функції.

Тема 14. Види покарань, що застосовуються до неповнолітніх

Штраф.

Громадські роботи.

Виправні роботи.

Пробацийний нагляд.

Позбавлення волі на певний строк.

Тема 15. Призначення покарання неповнолітнім

Загальні засади призначення покарання. Призначення більш м'якого покарання, ніж передбачено законом. Призначення покарання за наявності обставин, що пом'якшують покарання. Призначення покарання за сукупністю кримінальних правопорушень. Призначення покарання за сукупністю вироків. Обчислення строків покарання.

Звільнення від покарання з випробуванням. Звільнення від покарання із застосуванням примусових заходів виховного характеру.

Умовно-дострокове звільнення від відбування покарання. Судимість. Погашення судимості. Зняття судимості.

Тематика семінарських занять

1. Поняття, мета та ознаки покарання
2. Види кримінальних покарань
3. Загальні засади призначення покарання
4. Призначення покарання за сукупністю кримінальних правопорушень
5. Призначення покарання за сукупністю вироків
6. Поняття та завдання ювенальної пеналогії
7. Види покарань, що застосовуються до неповнолітніх

Тематика самостійної роботи

Самостійне опрацювання окремих тем: Особливості призначення основних покарань та проблеми їх застосування у судовій практиці. Особливості призначення додаткових покарань та проблеми їх застосування у судовій практиці. Характеристика обставин, які пом'якшують покарання. Характеристика обставин, які обтяжують покарання. Призначення покарання за незакінчене кримінальне правопорушення та за кримінальне правопорушення, вчинене у співучасті. . Призначення більш м'якого покарання, ніж передбаченого законом. Принципи та функції ювенальної пеналогії. Призначення покарання неповнолітнім

7. Система оцінювання та вимоги

Загальна система оцінювання курсу

Оцінювання знань студентів здійснюється відповідно до «Положення про поточне та підсумкове оцінювання знань здобувачів вищої освіти Національного університету "Чернігівська політехніка"».

З дисципліни здобувач може набрати до 60%

	<p>підсумкової оцінки за виконання всіх видів робіт, що виконуються протягом семестру і до 40% підсумкової оцінки – на заліку.</p> <p>Поточний контроль проводиться шляхом спілкування із студентами під час лекцій та опитувань студентів на семінарських заняттях. Бали, які набрані здобувачем за результатами активності на семінарах та за контрольну роботу, складають оцінку поточного контролю.</p> <p>Під час вивчення дисципліни здобувач вищої освіти має досягти відповідні результати навчання (РН), що передбачені освітньою програмою.</p> <p>Кожен результат навчання оцінюватися окремо:</p> <ul style="list-style-type: none"> - знати та розуміти особливості реалізації та застосування норм матеріального і процесуального права (РН 13) - оцінюється шляхом фронтального та індивідуального опитування під час семінарських занять; - пояснювати природу та зміст основних правових явищ і процесів (РН19) - оцінюється шляхом фронтального та індивідуального опитування під час семінарських занять та через публічний захист курсових робіт. - виокремлювати і аналізувати юридично значущі факти і робити обґрунтовані правові висновки (РН 20) - оцінюється шляхом фронтального та індивідуального опитування під час семінарських занять. <p>Оцінка за результатами вивчення дисципліни формується шляхом додавання підсумкових результатів поточного контролю до залікової оцінки. Оцінювання успішності здобувача вищої освіти під час семестрового контролю здійснюється за національною (чотирибальною) шкалою («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно») та шкалою ECTS і вносяться в відомість успішності та навчальну картку здобувача вищої освіти в автоматизованій системі управління – АСУ «ВНЗ».</p> <p>Складання заліку є обов'язковим елементом підсумкового контролю знань для студентів, які претендують на оцінку «добре» або «відмінно». Якщо студент виконав всі види робіт протягом семестру та набрав 60% підсумкової оцінки (тобто «задовільно»), то він, за бажанням, може залишити набрану кількість балів як підсумкову оцінку і не складати залік.</p> <p>Повторне складання заліку з метою підвищення позитивної оцінки не дозволяється.</p>
<p>Практичні заняття</p>	<p>Робота на семінарському занятті оцінюється у балах (5 балів за одне заняття) за наступними критеріями:</p> <p>5 балів – здобувач у повному обсязі опрацював програмний матеріал, основну і додаткову літературу, має глибокі й міцні знання, упевнено оперує набутими знаннями у вирішенні завдань, робить аргументовані висновки, може вільно висловлювати власні судження і переконувати інших, здатний презентувати власне розуміння питання.</p> <p>4 бала – здобувач володіє навчальним матеріалом, формулює нескладні висновки, може узагальнювати набуті знання і частково застосовувати їх у вирішенні завдань, аргументація на достатньому рівні.</p> <p>3 бала – здобувач загалом самостійно відтворює</p>

	<p>програмний матеріал, може дати стислу характеристику питання, але у викладеному матеріалі є істотні прогалини, є певні неточності як у відтворенні матеріалу, так і у висновках, аргументація низька, використання набутих знань у вирішенні завдань на низькому рівні.</p> <p>1-2 балів – здобувач за допомогою викладача намагається відтворити матеріал, але відповідь неточна, неповна, головний зміст матеріалу не розкрито, аргументація та власне розуміння питання майже відсутні; студент із помітними труднощами використовує певні знання у вирішенні завдань.</p> <p>0 балів – здобувач не готовий до семінарського заняття.</p> <p>Порядок оцінювання самостійної роботи здобувачів вищої освіти.</p> <p>Загальними критеріями, за якими здійснюється оцінювання самостійної роботи здобувачів, є: глибина і міцність знань, рівень мислення, вміння систематизувати знання за окремими темами, вміння робити обґрунтовані висновки, володіння категорійним апаратом, навички і прийоми виконання практичних завдань, вміння знаходити необхідну інформацію, здійснювати її систематизацію та обробку, самореалізація на практичних та семінарських заняттях, а також самостійність та своєчасність здачі виконаних завдань викладачу, згідно з графіком навчального процесу.</p> <p>Максимально можливий бал (1бал за тему) за конкретним завданням ставиться за умови відповідності виду самостійної роботи всім зазначеним критеріям. Відсутність тієї або іншої складової знижує кількість балів.</p> <p>Перелік завдань для самостійної роботи здобувачів зазначений в методичних рекомендаціях.</p> <p>Написання контрольної роботи оцінюється за критеріями: відповідна форма, грамотність, логічно-послідовне викладення матеріалу, охайність, науковість, достатня кількість дослідженої літератури, достатній обсяг та пропорційність структурних частин роботи. За наявності всіх компонентів робота отримує 5 балів; обмежена кількість використаної літератури, наявність орфографічних помилок, питання розкриті частково – 4 бали; за неохайне оформлення, недостатньо повне відображення теоретичної частини, суттєві помилки – 3 бали; за неохайне оформлення, не відображення теоретичної частини – 1-2 бали; робота невиконана – 0 балів.</p> <p>Наукова робота – 5 балів - тези/15 балів наукова стаття.</p>
<p>Умови допуску до підсумкового контролю</p>	<p>У випадку, якщо здобувач вищої освіти протягом семестру не виконав у повному обсязі передбачених всіх видів навчальної роботи з навчальної дисципліни, має невідпрацьовані практичні роботи або не набрав мінімально необхідну кількість балів (тобто кількість балів, яка сумарно з максимально можливою кількістю балів, які здобувач вищої освіти може отримати під час семестрового контролю не дозволить отримати підсумкову оцінку «задовільно» – Е, 60 балів), то він не допускається до складання заліку під час</p>

	семестрового контролю, але має право ліквідувати академічну заборгованість у порядку, передбаченому в розділі 6 «Положення про поточне та підсумкове оцінювання знань здобувачів вищої освіти Національного університету «Чернігівська політехніка», затвердженого вченою радою НУ «Чернігівська політехніка»
--	---

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти

Модуль за тематичним планом дисципліни та форма контролю		Кількість балів
1	Робота на семінарському занятті	0...35
2	Самостійне опрацювання теми	0...5
3	Контрольна робота	0...5
4	Наукова робота	0...15

Усього поточний і проміжний модульний контроль	0...60
Семестровий контроль (Залік)	0...40
Разом	0...100

Шкала оцінювання результатів навчання

Оцінка в балах	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою (диференційований залік)	
		для екзамену (диференційованого заліку), курсового проєкту (роботи), практики, атестації	для заліку
90 – 100	A (відмінно)	відмінно	зараховано
82-89	B (дуже добре)	добре	
75-81	C (добре)	задовільно	
66-74	D (задовільно)		
60-65	E (достатньо)		
0-59	FX (незадовільно)	незадовільно з можливістю повторного складання	незараховано з можливістю повторного складання

8. Політики курсу.

До загальної політики курсу відноситься дотримання принципів відвідування занять у відповідності до затвердженого розкладу, а також вільного відвідування лекційних занять для осіб, які отримали на це дозвіл відповідно до Порядку надання дозволу на вільне відвідування занять здобувачам вищої освіти Національного університету «Чернігівська політехніка», Порядку надання дозволу на вільне відвідування занять здобувачам вищої освіти Національного університету «Чернігівська політехніка».

Запорукою успішного вивчення дисципліни є активність під час проведення практичних та лекційних занять. Консультації відбуваються в аудиторіях університету у відповідності до затвердженого розкладу або ж особистих чи групових консультацій (через вбудований форум) на сторінці курсу в системі дистанційного навчання НУ «Чернігівська політехніка».

Політика дедлайнів

Пропущені теми семінарських занять не відпрацьовуються. Після дедлайну курсові роботи не приймаються.

Виключенням може бути наявність поважних причин несвоєчасної здачі зазначених робіт (хвороба, участь в зазначений час в інших видах навчальної, наукової чи організаційної роботи, офіційна робота за фахом тощо).

Політика користування ноутбуками / смартфонами

Прохання до здобувачів тримати смартфони переведеними у беззвучний режим протягом лекційних та практичних занять, так як дзвінки, переписки та спілкування у соціальних мережах відволікають від проведення занять як викладача, так й інших здобувачів. Ноутбуки, планшети та смартфони не можуть використовуватися в аудиторіях під час занять та під час проведення підсумкового контролю (за виключенням проходження тестового контролю в системі Moodle).

Політика заохочень та стягнень

За результатами навчальної, наукової або організаційної діяльності здобувачів вищої освіти за курсом їм можуть нараховуватися додаткові бали – до 10 балів, у залежності від вагомості досягнень. Види позанавчальної діяльності, за якими здобувачі вищої освіти заохочуються додатковою кількістю балів: участь у міжнародних проєктах, наукові дослідження, тези, участь у науково-практичних конференціях, винаходи, патенти, авторські свідоцтва за напрямами курсу.

Політика академічної доброчесності

Академічна доброчесність повинна бути забезпечена під час проходження даного курсу, зокрема при виконанні курсових робіт (принципи описані у Кодексі академічної доброчесності Національного університету «Чернігівська політехніка»). Списування під час проміжного та підсумкового контролів, виконання практичних завдань на замовлення, підказки вважаються проявами академічної недоброчесності. Від усіх слухачів курсу очікується дотримання академічної доброчесності у зазначених вище моментах. До здобувачів вищої освіти, у яких було виявлено порушення академічної доброчесності, застосовуються різноманітні дисциплінарні заходи (включаючи повторне проходження певних етапів).

Правила перезарахування кредитів

Кредити, отримані в інших закладах вищої освіти, а також результати навчання у неформальній та/або інформальній освіті, можуть бути перезараховані викладачем у відповідності до Положення визначення академічної різниці та визнання результатів попереднього навчання в Національному університеті «Чернігівська політехніка», Порядку визначення академічної різниці та визнання результатів попереднього навчання в Національному університеті «Чернігівська політехніка».

Рекомендована література.

1. Берзін П.С. Кримінальне право України. Загальна частина. Підручник у 3-х томах. Том 1. Загальні засади. 2-ге вид., виправ. і доп. К. : ВД «Дакор», 2019. 562 с.
2. Кримінальне право України (Загальна та Особлива частини) : посіб. для підгот. до зовніш. незалеж. оцінювання / В. І. Тютюгін, М. А. Рубашенко ; відп. ред. В. І. Тютюгін. 4-те вид., перероб. і допов. Харків : Право, 2023. 352 с.
3. Кримінальне право України (Загальна та Особлива частини): посіб. для підгот. до зовніш. незалеж. оцінювання / В. І. Тютюгін, М. А. Рубашенко; відп. ред. В. І. Тютюгін. 2-ге вид., перероб. і допов. Харків: Право, 2021. 336 с.
4. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України / за ред. М.І. Мельника, М.І. Хавронюка. 10-те вид., переробл. та допов. К. : ВД «Дакор», 2018. 1360 с.
5. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України / Д.С. Азаров, В.К. Грищук, А.В. Савченко [та ін.] ; за заг. ред. О.М. Джужі, А.В. Савченка, В.В. Чернєя. К.: Юрінком Інтер, 2018. 1064 с.
6. Stahn C. A Critical Introduction to International Criminal Law Oxford University Press, 2018. 464 p